

ฝึกอย่างที่จะรบ

“Train as we fight”

แต่

But

ไม่รบตามที่ฝึก

“Do not fight as trained”

โดย

พันเอก สุทัศน์ จารุมณี

รองผู้บัญชาการกองพล ทหารราบที่ ๔/รองผู้บัญชาการกองกำลังนเรศวร

การฝึก ของเราปัจจุบัน ที่เรียกกันว่า “การฝึกที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติ” หรือ “Performance – oriented Training” นั้น เมื่อดูกันทั้งความหมายและเนื้อหาแล้ว ยังไม่ใช่การฝึกที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติ แต่เป็นการฝึกที่มุ่งเน้นเพียง “มาตรฐาน” (Standard) การ ปฏิบัติ “กิจเฉพาะ” (Task) ภายใต้ “เงื่อนไข” (Condition) ที่กำหนดเท่านั้น กล่าวคือ จะฝึกในเรื่อง (กิจเฉพาะ) ไດ ก็มุ่งเพียงให้ผู้รับการฝึกสามารถปฏิบัติในเรื่องนั้นๆ ได้ดี ภายใต้สภาวะแวดล้อม (เงื่อนไข) ที่พยายามทำให้สมจริง ให้ได้ตามเกณฑ์ (มาตรฐาน) ที่กำหนดเท่านั้น

ในระดับยุทธวิธี การก่อความไม่สงบยุคใหม่ (จชต.) ฝ่ายตรงข้ามมักใช้กลยุทธ์ วางกับดักไว้ด้วย “หน้าลวง” (False Face) และ ใช้ศิลปะในการ “รอกอย” (Art of Delay) ให้ฝ่ายเราเข้าใจว่า “ลวง” นั้นคือ “จริง” -- แล้วติดกับดัก/หลงกล/ตัดสินใจปฏิบัติการสอดคล้องไปตามเงื่อนไขของกับดักนั้น ตาม “มาตรฐาน” ที่ฝึกมา เมื่อศัตรูพลิกเงื่อนไขกลับ เราก็ไม่สามารถพลิกตัวกลับมาปฏิบัติ “กิจเฉพาะ” ที่เหมาะสมตาม “เงื่อนไข” ใหม่นั้นได้ทัน -- ไม่ผิคนักที่จะสรุปว่า -- แท้จริงแล้ว เราได้แต่ฝึกตามแบบมาตรฐาน แต่ศัตรูเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข

การฝึกที่มุ่งเน้นผล การปฏิบัตินั้น หากว่ากันโดยความหมายแล้ว น่าจะเป็น “Impact/Effect – oriented Training” คือ มุ่งที่ผลกระทบ/ผลลัพธ์ที่ต้องการจากการปฏิบัตินั้นๆ ไม่ใช่ “ฝึกอะไร ก็ทำได้เท่าที่ฝึก -- ทำอะไรก็ได้ผลเท่าที่ทำ” และหากว่ากันโดยเนื้อหาแล้ว สิ่งที่ต้องเปลี่ยนแปลงก็คือ มาตรฐาน จะต้องไม่วัดกันที่การปฏิบัติตามรายการ กิจ เฉพาะ ได้ดีภายใต้ เงื่อนไข ที่กำหนด แต่จะอยู่ที่ เมื่อปฏิบัติแล้ว ต้องบรรลุผลกระทบ/ผลลัพธ์ที่ต้องการ โดยสามารถกำหนด/พลิกแฉง เงื่อนไข และรายการ กิจเฉพาะ ได้เอง

ปฏิบัติการทางทหาร ระดับยุทธวิธี ในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบยุคใหม่ (Counter Insurgency: COIN) ต้อง การบรรลุผลกระทบ/ผลลัพธ์ ในระดับยุทธศาสตร์ ในมิติอื่นๆ นอกเหนือการทหาร (สังคม/วัฒนธรรม/การเมือง) ไม่ใช่เพียงเพื่อให้บรรลุภารกิจทางยุทธวิธีเสียเองเท่านั้น (ทำอะไรก็ได้ผลเท่าที่ทำ) ดังนั้นคำว่า “การปฏิบัติ” -- โดยตัวของ มันเองแล้ว เป็นเพียงปลายทางเล่ห์เหลี่ยม/กลอุบายของฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น และในทางกลับกัน ต้องเป็นผลผลิตทางสติปัญญาของฝ่ายเรา ในการเอาชนะความคิด/แผนการ/เล่ห์เหลี่ยม/กลอุบาย ของฝ่ายตรงข้าม หากการปฏิบัติของเรามุ่งแต่จะเอาชนะการปฏิบัติของเขา เราคงพ่ายแพ้

การฝึกที่มุ่งเน้นผล กระทบ/ผลลัพธ์ที่ต้องการ จะเป็นการฝึกที่รุกข้ามแดนเข้าไปในเขตนามธรรม เช่น การฝึก วิธีรู้/วิธีคิด/วิธีพลิกแพลงปฏิบัติ ด้วยทักษะพิเศษ (Meta skill) ซึ่งยังไม่มียุทธศาสตร์ การฝึก แต่เป็นสิ่งที่ผู้นำ/ทหารอาชีพยุคใหม่ต้องช่วยกันพัฒนา ถ้าเอาแต่รังเกียจวิชาการและนามธรรม ก็นับถอยหลังสู่วันพ่ายแพ้ได้ อย่างไรก็ตาม ปรัชญาการฝึกที่มุ่งเน้นผลปฏิบัติแบบเดิมก็ยังคงมีความจำเป็น คือเราต้องฝึกอย่างที่จะรบ เวลารบนอกจากต้องให้เหนือกว่าทางยุทธวิธีแล้ว ต้องบรรลุผลทางยุทธศาสตร์ด้วย อย่างรบเพียง “ตามทีฝึกมา”

“The maximum use of force is in no way incompatible with the simultaneous use of intellect”.

(Carl Von Clausewitz)

“แม้ การใช้กำลังในขั้นสูงสุด; ไม่มีหรอก -- ที่จะไม่ต้องใช้สติปัญญาควบคู่กันไปด้วย”

(คา ร์ล ฟอน เคล้าเซวิทซ์)

“การใช้กำลัง ไม่หมายถึงการขาดปัญญา -- ยิ่งใช้กำลัง ยิ่งต้องใช้ปัญญา”

(ผมว่าเอง)